

શિક્ષકો માટે મનોમંથન કરવા જેવા સુવિચારો

શિક્ષક મહિમા

સંકલનઃ

રસિકભાઈ ડી. અમીન

શ્રી મોટા આસરાણા કેન્દ્રવતી શાળા

તા. મહુવા, જિ. ભાવનગર

મો. ૯૮૨૪૫ ૮૭૬૪૧

ઇમેઇલ :- rasikbhai.80@gmail.com

શિક્ષક મહિમા

શિક્ષક મહિમા : સુવિચાર સંગ્રહ

પ્રથમ આવૃત્તિ : જાન્યુઆરી-૨૦૧૩, પ્રત-૨૦૦૦

બીજી આવૃત્તિ : ઓગષ્ટ-૨૦૧૩, પ્રત-૫૦૦૦

© જે તે ચિંતક અને શિક્ષણવિદોના

કિંમત : પ્રેમ.

પ્રકાશક : હિનાબેન આર. સુતરિયા
શ્રી મોટા આસરાણા કેન્દ્રવતી શાળા
તા-મહુવા, જી. ભાવનગર.
નંબર : મો. ૯૮૨૪૫ ૮૭૬૪૧

E-mail :-rasikbhai.80@gmail.com

મુદ્રક : શુલ્લ ઓફસેટ - રાજકોટ.

અર્પણ

પૂજ્ય પિતાશ્રીને

સ્વ. રજનીકાન્ત જેઠાભાઈ સુતરિયા
આપના સ્નેહભર્યા સંસ્મરણો સદૈવ યાદ રહેશે.

શિક્ષક મહિમા

હું કદી શીખવતો નથી, હું તો એવા સંજોગો
પેદા કરું છું જેમાં વિદ્યાર્થી શીખે છે.

શિક્ષક જીવનભર અભ્યાસી હોવો જોઈએ.

શિક્ષક શીલવાન, પ્રશાવાન અને
કરુણાવાન હોવો જોઈએ.

શિક્ષક વાળી દ્વારા શીખવતો નથી એ
આચાર દ્વારા શીખવે છે.

સાચો શિક્ષક વાળી, વર્તન અને
વિચારથી શુદ્ધ હોવો જોઈએ.

શિક્ષણ મહિમા

સાચ્યો શિક્ષક સાચ્યો સર્જક છે,

સાચ્યો શિક્ષક સાચ્યો સંત છે.

સમાજરૂપી દરિયા કિનારે રહેલ દીવાદાંડી એટલે
શિક્ષક, જે રસ્તો ભૂલેલાને રાહ બતાવે છે.

શિક્ષક આદર્શવાદી, અમનવાદી અને માનવતાવાદી
હોવો જોઈએ.

શિક્ષકનો દરેક શખ્ષ સાંભળનાર માટે પ્રેરણામંત્ર
બનવો જોઈએ.

શિક્ષણ મહિમા

બાળક એક જયોત છે, જેને શિક્ષકે પેટાવવાની છે.

સાચી કેળવણી તો બાળકોની અંદર રહેલું હીર
પ્રગટાવવામાં રહેલી છે.

શિક્ષક એ કુંભાર છે, જેણે કાળજીપૂર્વક
બાળકનો ઘાટ ઘડવાનો છે.

બાળકોને ઘડવાનું કામ મહાન અને પવિત્ર છે.

ભુલકાઓના ભાવથી ભીજાવાનું
સદ્ગાર્ય માત્રને માત્ર સહદ્ય
શિક્ષકોના ભાગ્યમાં જ હોય છે.

શિદ્ધાંત મહિમા

રંગ વિના કૃતિને મહારીને તેનું સૌંદર્ય સોળો કળાએ
ઉપસાવવાની આવડત ધરાવે તે શિક્ષક.

ધુઘવાતા સાગરના મોજા સામે બાથ ભીડીને
કિનારો હંસલ કરવાની ક્ષમતા હોય તે શિક્ષક.

વિવિધ રૂપોમાં એકરૂપ બની જવાની
ક્ષમતા ધરાવે તે શિક્ષક

‘ગુ’ એટલે અંધકાર અને ‘રૂ’ એટલે પ્રકાશ
અંધકારમાં પ્રકાશ કરે તે ગુરુ-શિક્ષક

શ્રેષ્ઠમાંથી શ્રેષ્ઠ શિક્ષક અનુભવ છે.

શિલ્પક મહિમા

સરેરાશ શિક્ષક માત્ર જણાવે છે, સારો શિક્ષક
સમજાવે છે, ઉચ્ચય કક્ષાનો શિક્ષક છણાવટ
પણ કરે છે, પણ શ્રેષ્ઠ શિક્ષક પ્રેરિત કરે છે.

બાળકને રાહ બતાવે તેનું નામ શિક્ષક પણ
બાળકની રાહ જુઓ તેનું નામ મા.

પ્રત્યેક પણે ખિલતો વિકસતો રહે તે શિક્ષક છે.

ડેક્ટરની ભૂલો કબરમાં દટાઈ જાય છે,
વડીલની ભૂલો ફાઈલમાં લપેટાઈ જાય છે,
એન્જિનિયરની ભૂલો ઇમારતમાં ચાણાઈ જાય છે,
પણ શિક્ષકની ભૂલો સમાજમાં છવાઈ જાય છે.

મેં અરીસા સામે જોયું, મારું પ્રતિબિંબ ધૂધળું
 જણાતા મેં અરીસો લુછ્યો, છતાં
 પ્રતિબિંબ તો ધૂધળું જ, મેં મારા ચહેરાને લુછ્યો,
 તે પછી પણ પ્રતિબિંબ તો ધૂધળું જ,
 હું અકળાયો ઓહ હવે શું લુછવું ? ત્યારે મારી
 ભીતર રહેલ આત્માએ પ્રશ્નનો ઉત્તર આપ્યો...
 તું કયારેય કર્મયોગી બન્યો છે?

જીવન સંગ્રામ મારે જે સજજ ન કરી શકે, જે
 ચારિન્દ્યનું ખળ ન લાવી આપે જે
 ઉદારતાનો મિજાજ કે સિંહનું સાહુસ ન ઘીલવી શકે
 તે શિક્ષક કહેવાય?

અસ્ત થયા વિના સદાયે પ્રકાશતો સૂરજ ઓટલે
 શિક્ષક.

શિક્ષકની નિવૃત્તિ એટલે એક
કિલોસોઝીની નિવૃત્તિ.

કોઈકને શીખવવનું એટલે પોતે બધાએ વખત ભાગવનું.

શિક્ષક રાજ્યનો સાચો ધરવૈયો છે.

શિક્ષક ચોવીસ કલાકની ઉપાસના છે, લગની છે.

શિક્ષક એ સંવેદનાની યુનિવર્સિટી છે.

શિક્ષક પર જ સાચી સંસ્કૃતિનો આધાર છે.

શિલ્પ મહિમા

શિક્ષક એ સંસ્કારનું સર્જન કરે છે.

પ્રભાવિત કરે તે નહીં પણ પ્રકાશિત કરે તે શિક્ષક.

નખળો શિક્ષક સતત બોલ્યા કરે છે,
સારો શિક્ષક માત્ર ભણાવ્યા કરે છે,
ઉત્તમ શિક્ષક પ્રેરણા આપ્યા કરે છે.

શિલ્પી પથ્થર કે માટીમાંથી નવી પ્રતિમા
ઉત્પન્ન કરતો નથી, એ તો એમાં છુપાયેલું છે
તેને પ્રગટ કરે છે. શિક્ષકે પણ બાળકમાં
છુપાયેલું પ્રગટ કરવાનું છે.

સુધરે અને સુધારે તેનું નામ શિક્ષક.

શિક્ષકે તો "DUTY" બજાવતા બજાવતા
તેનામાં રહેલ આંતરિક "BEAUTY"
ને વધારવાનું કરી કરવાનું છે.

એકવાર ગુમાવેલ સમય શિક્ષક કે વિદ્યાર્થીનાં
જીવનમાં પાછો ફરતો નથી.

રસ્તામાં બેવડા વળી ગયેલા વૃક્ષને જોઈ બાળક
ખોલ્યું તે કેમ આજે અંગુઠા
પકડ્યા છે ? તે પણ આજે લેસન નહોતું કર્યું?

સાચો શિક્ષક કમાન્ડર નહીં કોચ હોય છે.

શિક્ષક અને વિદ્યાર્થીને જોડતી કરી તે વિદ્યા.

નિષ્ઠા, સક્ષતા અને શુદ્ધ શિશુપ્રેમ આ ત્રણેય ગુણો
સાચા શિક્ષકમાં અનિવાર્ય છે.

બાળકમાં રહેલી ઉત્તમ શક્તિઓ ખાદ્ય લાવી અને
વિકસાવવાનું કામ શિક્ષકનું છે.

તમે જ્યારે ઉદાસ હો, ત્યારે તમારો ગમગીન ચહેરો
લઈને વર્ગમાં જશો નહીં, તે હિવસે ભલે રજા મુકવી
પડે, જો તમારો ગમગીન ચહેરો બાળકો જોઈ લેશો તો
તેમના હદ્દ્યમાં શું થશે ?

શિક્ષક ક્યારેય નિવૃત્ત થતો નથી તેનામાંથી શિક્ષકત્વ
ક્યારેય દૂર ન થવું જોઈએ તે સંદ્રાય પ્રવૃત્ત રહેવો
જોઈએ.

જીવનમાં લપસણા પ્રવાહો વર્ચયે જે સ્થિર રહી શકે
તે શિક્ષક.

શિક્ષકના ભયથી બાળકો તાખામાં રહે છે પણ.
શિક્ષકના પ્રેમથી બાળકો વશ થઈ જાય છે.

વાણીથી નહીં વર્તનથી શીખવે તે શિક્ષક.

શિક્ષક જો ભાગ્ય હુશે તો જગત આખું ભાગ્ય થશે.

એકૂત કણા ઉગાડે છે અને આચાર્ય કણા ઉગાડે છે.

શિક્ષકે શિક્ષણને ધર્મ સમજવો જોઈએ ધંધો નહીં.

શીલવાન સાધુ હોય, પ્રજ્ઞાવાન જ્ઞાની હોય,
કરુણાવાન મા હોય, પરંતુ શિક્ષક તો સાધુ,
જ્ઞાની અને મા ત્રણેય હોય છે.

શિક્ષકના ત્રણ કાર્ય હોય છે. પ્રભાવિત કરવાનું,
પ્રકારિત કરવાનું, અને વિદ્યાર્થીઓને ખિલવવાનું
અને સમાજ ઢ્યો. શિવને સમર્પિત કરવાનું.

જે અંધકારમાંથી પ્રકાશ તરફ એટલે અજ્ઞાતથી
આશ્ચર્ય સુધીની યાત્રા કરાવે તે શિક્ષક.

શિક્ષકને ઉમરથી શારીરિક વૃદ્ધત્વ આવે પરંતુ
માનસિક વૃદ્ધત્વ કયારેય ન આવવું જોઈએ.

શિક્ષક મહિમા

શિક્ષકનું સાધન સોટી નહીં, સ્નેહ છે.

શિક્ષકે સરવાળો સત્કર્મનો, બાદભાકી બૂરાઈની,
ગુણાકાર ગુણનો અને ભાગાકાર ભૂલનો
શીખવવાનો છે.

શિક્ષકે એવું શિક્ષણ આપવાનું છે જેમાં
પ્રામાણિકતા, પ્રકાશ, પ્રેરણ, પ્રગતિ અને પરિણામ
હોય.

શિક્ષકો શિક્ષણને ઉર્દ્ધ્વગામી બનાવશે તો જ
શિક્ષક અને શિક્ષણ બન્નેનો મહિમા ટકી શકશે.

શિક્ષકની નિર્ઝઠા એ જ શાળાની પ્રતિઝઠા.

શિક્ષક કબી સાધારણ નહીં હોતા, પ્રલય ઔર
નિર્માણ ઉનકી ગોદમે પલતે હૈન.

કણા કણા વાવે તે શિક્ષક.

શિક્ષક સાહિત્ય રસિક, સાંસ્કૃતિક અને
આધ્યાત્મિક હોવો જોઈએ.

ગુરૂનું ચરણ એ શિષ્યનું શરણ છે.

શિક્ષકનું જીવન તો અનેક દીપકોને પ્રગટાવવાનું છે.

શિક્ષક સેવાનો ક્રતધારી હોવો જોઈએ, તે કર્મચારી
નહીં, કર્મયોગી હોવો જોઈએ.

વર્ગાખંડોમાં હું જે શૈક્ષણિક કાર્ય કરું છું તે નોબેલ
પારિતોષિકથી લેશમાત્ર ઓછા મહત્વનું નથી.

શિક્ષક તો મીણાભત્તી જેવો હોય છે જે પોતે
ખળીને બીજાને પ્રકાશ આપે છે.

જ્ઞાનરૂપી પાક વહેંચવા હું એક શિક્ષક જ
બનવાનું પસંદ કરીશ.

શિક્ષક : - શિ=શિક્ષા, ક્ષ=ક્ષમા, કુ=કર્તવ્ય.

શિક્ષાક મહિમા

સૂર્ય કરું ન કરતા કેવળ આકાશમાં આવીને ઉભો
રહે તો સૂર્યિટ ચેતનવંતી બની જાય છે. શિક્ષક પણ
સૂર્ય જેવો હોવો જોઈએ.

શિક્ષકની તમના તો તેનો વિદ્યાર્થી ઉન્નત આસને
બેઠેલો જોવાની જ હોવી જોઈએ.

વિદ્યાર્થીના મુલાયમ મન પર શિક્ષકના ચારિત્રયની
ઉંડી છાપ પ્રતિબિંબિત થાય છે.

પથ્થરને ધરે તે શિલ્પી અને જીવનને ધરે તે શિક્ષક.

જીબન આપવાથી જ શિક્ષક નથી બનાતું ખરો
શિક્ષક એ છે જે જીબન માટેની તરસ જગાડે.

શિક્ષક કદાચ આધ્યાત્મિક ગુરુ ન હોઈ શકે
પરંતુ વિદ્યાગુરુ તો હુમેશાં એ જ કહેવાશે.

શિસ્ત, ક્ષમા અને કલાનો ત્રિવેણી સંગમ એટલે
શિક્ષક

સરસ્વતીનો ઉપાસક ભોગનો ગુલામ ન હોવો
જોઈએ.

શિક્ષકનો પહેલો ધર્મ એનું સત્યનિષ્ઠપણું છે.

શિક્ષકથી બાળક ઉરવું ન જોઈએ,
જે તમારી હૃજરીમાં ઉરે છે
તે તમારી ગેરહૃજરીમાં ધિક્કારે છે.

જો સ્વર્ગમાં જવાની ઈચ્છા હોય તો
પહેલાં બાળક જેવા બનો.

જે શીખવવાની હિંમત કરે છે તેણે
ક્યારેય શીખતા અટકવું ન જોઈએ.

શિક્ષક ભાટે તો "EYE" ની નજર "SKY"
તરફ જ હોવી જોઈએ.

સાચો શિક્ષક મેનેજર નહીં, માર્ગદર્શક હોય છે.

શિદ્ધાંત મહિમા

શિક્ષકનું કામ સંભળવવાનું જ નથી
સાંભળવાનું પણ છે.

શિક્ષકે હુંમેશા નિયમ નહીં પણ
નિર્ણા બતાવવી જોઈએ.

શિક્ષકે બાળકોને વસ્તુથી નહીં
વહૃાલથી જીતવા જોઈએ.

શિક્ષકના જન્મથી છેલ્લા શ્વાસ સુધી
તે શિક્ષક જ રહેવો જોઈએ.

જેનું શિક્ષણ કેળવણીમાં પરિણામે
તેનું નામ શિક્ષક.

શિક્ષક એટલે હરતી ફરતી લાઈષ્ટ્રેરી.

ચંદન શીતળ છે, ચંદન કરતાં ચંદ્રની ચાંદની વધારે
શીતળતા આપે છે, ચંદન અને ચંદ્રની ચાંદની કરતાં
પણ શિક્ષકની સંગતિ, શિક્ષકનો સહવાસ વધારે
શીતળતા આપે છે.

શિક્ષક તો જીવનઝીપી નાવનો ખલાસી છે, નાવમાં
ખલાસી ન હોય તે નાવ ગમે તે દિશામાં ગતિ કરીને
અંતે હાલક ડોલક થઈને દૂધી જાય છે.

શિક્ષક નૌકા જેવો હુંવો જોઈએ જે પોતે તરે અને
બીજાને પણ તારે અને લક્ષ્ય સુધી પહોંચાડે.

સાચો શિક્ષક નિર્દેશક નહીં, પ્રતિનિધિ હોય છે.

વિદ્યાર્થીઓની શિક્ષકમાં શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ હોય
એ જ શિક્ષકની સાચી ભૂરી છે

શાળા એ ઘેતર છે, શિક્ષક એનો ઘેડૂત છે,
વિદ્યાર્થીઓમાં રહેલ સુષુપ્ત શક્તિ
એ બીજ છે, પ્રોત્સાહન એ ખાતર છે,
માર્ગદર્શન એમાં થતી ખેડ છે.

શિક્ષકે શિક્ષણાર્થી વિદ્યાર્થીના જીવનનું સૌંદર્ય
ખિલવવાનું છે.

શિક્ષક એ સંસ્કારનું સર્જન કરે છે.

અંધકારને દોષ આપવા કરતાં એક દીપ
પ્રગટાવવોએ વધારે સારું છે.

મારા જીવન માટે હું મારા માતા-પિતાનો
આભારી છું, પરંતુ મારા ઉત્તમ જીવન
માટે તો મારા શિક્ષકનો આભારી છું.

શિક્ષક નિર્માણનો આધાર, આકાંક્ષાઓનો
સથવારો, સપનાઓનો સાથી, પથિકનો પથદર્શક છે.

સમય પણ શિખવે છે અને શિક્ષક પણ શિખવે છે,
બનેમાં ફરક માત્ર એ છે કે શિક્ષક શિખવાડીને
પરીક્ષા લે છે અને સમય પરીક્ષા લઈને શિખવે છે.

બાળકને ઉપરોક્તિ નહીં, ઉદાહરણ આપે તે શિક્ષક.

શિક્ષકો કોઈપણ રાષ્ટ્ર માટે કરોડરક્જુ સમાન છે.

વિશ્વમાં બીજો કોઈ એવો વ્યવસાય નથી જે
સમાજમાં શિક્ષક કરતાં વધ્યારે મહત્વનો હોય.

કેળવણી એ સરકારનું ખાતું નથી.
પણ સરકારએ કેળવણીની એક શાખા છે.

શિક્ષકનું અગત્યનું ભિશન છે બાળ
અને યુવા ચિત્તને પ્રક્રિયાલિત કરવાનું.

જે શીખવવાની હિંમત કરે છે તેણો કયારેય શીખતા
અટકવું ન જોઈએ.

શિક્ષકે જીવ નથી આપવાનો, જીવ રેડવાનો છે.

શ્રીમંતો સાધનોથી બોલે છે,
સાધુઓ સાધનાથી બોલે છે
જ્યારે શિક્ષકો તો હૃદયથી બોલે છે.

શિક્ષક પાસે માત્ર દર્જિટ જ નહીં,
દીર્ઘ દર્જિટ હોવી જોઈએ.

સંનિષ્ઠ શિક્ષક એટલે માતા + શિક્ષક.

ગુરૂનો હાથ એ શિષ્યનો સાથ છે.

ગુરૂનો કંઠ શિષ્યનું વૈકુંઠ છે.

ગુરૂનું મુખ એ શિષ્યનું સુખ છે.

શિક્ષક તો છે જ્યોતિર્ધર

શિક્ષક પ્રેરણાનો સ્ત્રોત છે.

કદ્યનાનો વિષય વાસ્તવિકતામાં બદલે તે શિક્ષક

શિક્ષકે પોતાના આચરણ, વ્યવહાર અને
વિચારને ખૂબ સંભાળપૂર્વક પ્રગટ કરવા જોઈએ.

ભાગકને જોઈ જે શીજે, શીજે ભાગક જોઈ જેને,
વત્સલ મૂરત સ્નેહલ સૂરત, હદ્ય હદ્યનાં વંદન તેને.

શિક્ષકનો દેહ ભલે પુરુષનો હોય
પણ હદ્ય તો માનું જ હોવું જોઈએ.

ગુરુ ગોવિંદ દોનો ખે, કાકો લાગુ પાય,
બલિહારી ગુરુ દેવકી નિને ગોવિંદ દિયો બતાય.

શિક્ષક સરસ્વતીના ઓળાનો ભાગક છે.

શિક્ષક મહિમા

હું સાંદિપની બનું, જેથી મારી ગોદમાં કૃષણ અને સુદામા ઘડાય, હું પ્રોણ બનું અને અર્જુનનું ઘડતર થાય, હું વિશ્વાસ અને વાલિમકી બનું જેથી રામ અને લક્ષ્મણ ઘડાય.

શિક્ષકે શીખવું એ તેની માનસિકતા અને જાણવું એ તેનો સ્વભાવ હોવો જોઈએ.

શાળામાં ભણતર, ઘડતર અને ગણતરનો ત્રિવેષી. સંગમ કરે તે શિક્ષક.

જો હું તમે શીખવો તે રીતે નથી શીખતો,
તો હું શીખું તે રીતે તમે શીખવો.

શિક્ષક પુસ્તકમાંથી નહીં પણ હૃદયમાંથી શીખવે છે.
કેળવણીના ક્ષેત્રમાં શિક્ષક પોતાની વાણીથી શીખવે
તેના કરતા પોતાના જીવનથી શીખવે
તેની ધર્ણી મોટી કિંમત છે.

શિક્ષક પોતે શીખતો ન રહે તો
એ કદી શીખવી ન શકે.

ભણ્યા જ નહી માત્ર, કિંતુ ભણાવ્યો તમે,
તમે જ ગુરુ, શિષ્ય હું શિર સદૈવ એથી નમે.

શિક્ષક શાનનો વેપાર નથી કરતો પણ
શાનની પુજા કરે છે.

શિક્ષકે પોતાની શાનની સીમાઓ વધારતા રહેવા
માટે સતત અધ્યયનશીલ બની રહેવું જોઈએ.

શિક્ષક તો પરિવર્તનનો વાહક છે.

શિક્ષક પ્રતિશાપત્ર

શાળા મારું મંદિર છે.

ખધાં બાળકો મારા ભગવાન છે.

હું મારી શાળાને ચાહું છું અને તેનાં

ભૌતિક અને શૈક્ષણિક વિકાસનો મને ગર્વ છે.

હું શાળા મંદિરનો પૂજારી બનવા પ્રયત્ન કરીશ.

હું મારા આચાર્યશ્રી, સ્ટાઇ, વિદ્યાર્થીઓ અને વાલીઓ પ્રત્યે

આદર રાખીશ અને દેરેક જણ સાથે સભ્યતાથી વતીશ.

હું મારી શાળા અને બાળકોને મારી નિષ્ઠા અર્પું છું

તેમનાં કલ્યાણ અને સર્વાંગી વિકાસમાં જ મારું સુખ રહ્યું છે.